

Fra Danmarkshistorien.dk:

I løbet af vikingetiden rejste og bosatte skandinaviske, og især svenske, vikinger sig langs floderne i det nuværende Rusland. Her kom de blandt andet i kontakt med rejsende fra det arabiske rige. I 900-tallet besøgte den persiske geograf Ibn Rustah de russiske vikinger (rus). Denne beretning udgør en del af et større geografisk arbejde. Ibn Rustah fortæller om vikingernes aktiviteter som både handlende og plyndringsfolk og beskriver deres udseende og begravelsesskik.

Hvad russerne angår, så bor de på en ø, som er omgivet af en sø. Denne ø, som de lever på, har en udstrækning af 3 dagsrejser, og den er dækket af skove og moser. Den er usund og i den grad sumpet, at jorden gynger, når man sætter foden på den. De har en fyrste, som kaldes Chakan-Rus. De angriber slaverne, kommer til dem på skibe, går i land, tager dem til fange og bortfører dem til kazarernes og bulgarernes land og sælger dem der. De har ingen agre, men lever af det, de på deres plyndringstogter tager fra slaverne.. De har hverken fast ejendom eller byer eller agre, deres eneste beskæftigelse er handel med zobel, egeren og andre skind, som de sælger til dem, der vil købe dem. De penge, som de får som betaling, gemmer de i deres bælt. De er urenlige med deres klædedragt og mændene bærer guldarmbånd. Trællene behandler de godt. De har et stort antal borge. Når nogen af de fornemme dør, opkaster de en grav i form af et stort hus, lægger ham deri, og sammen med ham lægger de i samme grav hans klæder og de guldarmbånd, han har båret, fremdeles et forråd af levnedsmidler, kar med drikkevarer samt mønter. Til sidst lægger de også den afdødes yndlingshustru levende i graven. Så lukkes åbningen, og kvinden dør indelukket i graven.

Dateret

Ca. 900

Litteratur

Jørgen Bjernum: Kilder til vikingetidens historie.